

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Tos/9/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6215010180
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6215010180.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jána Bobora a JUDr. Jozefa Mikluša, v trestnej veci odsúdeného H. D. za zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 13. apríla 2016 o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3Nt/13/2015 zo dňa 22. 2. 2016, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného H. D., nar. XX. XX. XXXX z a m i e t a .

odôvodnenie:

Uznesením senátu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3Nt/13/2015 zo dňa 22. 2. 2016 bol podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh na povolenie obnovy konania u ods. H. D. zamietnutý z dôvodu nesplnenia podmienok obnovy konania v zmysle ust. § 394 Tr. por.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním na verejnom zasadnutí nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por., nakoľko nezistil žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli známe v pôvodnom konaní s tým, že takéto nové dôkazy alebo skutočnosti musia byť takého charakteru, že samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine, resp. ktoré majú vzťah k uloženému trestu.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť odsúdený H. D., ktorú sťažnosť odôvodnil prostredníctvom písomného podania svojho obhajcu. V písomných dôvodoch obhajca odsúdeného uvádza, že takýmito novými okolnosťami a skutočnosťami môžu byť potvrdenie peňažného ústavu o jeho účte, na ktorom pri vykonávaní prác v Taliansku poukazoval peniaze v rokoch 2006 až 2007, taktiež výsluch jeho otca H. D., D. U. ako svedkov na objasnenie tejto skutočnosti a na preukázanie jeho majetkových pomerov, ako aj opätovný výsluch W. K., ktorý pred súdom klamal z dôvodu pomsty voči odsúdenému za ublíženie na zdraví jeho bratovi. Podľa názoru odsúdeného tieto nové skutočnosti by mohli preukázať, že pôvodne uložený trest je v zrejmom nepomere k závažnosti skutku a k jeho pomerom. Taktiež poukazuje v písomných dôvodoch v sťažnosti, že je rozdiel medzi tým, kto peniaze falšuje a kto ich distribuuje. Záverom svojej sťažnosti uvádza, že v konaní boli porušené aj základné ľudské práva, o čom je presvedčený, avšak ničím bližším toto nešpecifikuje. Podaním sťažnosti sa domáha zrušenia rozhodnutia prvostupňového súdu a vrátenia súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe podanej sťažnosti krajský súd v zmysle ust. § 192 ods. 1) Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle uvedeného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V súvislosti s návrhom odsúdeného na povolenie obnovy konania rovnako ako prvostupňový súd i krajský súd konštatuje, že tento návrh odsúdeného neobsahuje žiadne nové skutočnosti. Odsúdený síce deklaroval v podanom návrhu, že uvedie skutočnosti pri verejnom zasadnutí, ale ako však vyplýva zo zápisnice z verejného zasadnutia na č.l. 13-14, avšak takéto nové skutočnosti podľa predmetnej zápisnice neuviedol. Ani v odôvodnení sťažnosti okrem deklarovania možnosti vypočutia ďalších svedkov nie je zrejmé, čo by mali títo noví svedkovia ako H. D. a D. U. preukázať. Majetkové pomery obžalovaného boli v pôvodnom konaní dostatočne preukázané a nemali vplyv na páchanie trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený potrestaný. Rovnako tak primeranosť trestu bola už aj v minulosti preskúmaná či už v rámci dovolacieho konania, resp. v rámci predchádzajúceho návrhu na povolenie obnovy konania. Vo všetkých týchto prípadoch bolo konštatované a aj krajský súd na tomto stanovisku zotrváva, že uložený trest v pôvodnom konaní je primeraný k závažnosti konania odsúdeného. Rovnako tak údaj o tom, že W. K. pred súdom klamal z dôvodu pomsty, nie je ničím podložený a nie je žiadnou novou skutočnosťou. Práve naopak z výpovedi ďalších svedkov v pôvodnom konaní a to P. T., W. K., D. S. vyplynulo jednoznačne, že odsúdený mal vedomosť o tom, že inkriminované bankovky boli falošné.

S poukazom potom na horeuvedené skutočnosti, keďže krajský súd rovnako ako prvostupňový súd nezistil žiadne skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli viesť k iným záverom o vine, resp. o treste, bolo potrebné sťažnosť odsúdeného považovať za nedôvodnú a túto v zmysle ust. § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietnuť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.